

הכרח קיומי

1. אורות הקודש א קמא

לטהר את הלבבות, ולהעסיק את המוחות במחשבות נאצלות, שמקורן ברזוי תורה, נעשה בדרך האחרון הכרח גמור לקיום היהדות. וירידה זו בעצמה, שהביאה את הכרח החשטיות באמצעות נשבב זה, היא היא העליה.

2. אורות הקודש / חלק א / עמו קמא

ברזוי תורה מונחות היגמאות היוטר רומיות, שהן מתגלות בכל סעיפי הרעיון בצורות מפוזרות, ובואר תורה הכל בא באגדה אחת, וכל אחת מהגמאות מאירה ביבוסם של האור הכללי.

3. אורות הקודש / חלק א / עמו א

1. חכמות הקודש הרא עליה מכל חכמה, בזה, שהיא מוחפת את הרצון והתוכנה הנפשית של לומדיה לקרים לאוთה הרומיות שהיא עצמה מתעצמת בה.

2. מה שאין כן כל החכמויות העולמיות, אף על פי שהן מצירות עניינים נשגים יפים ואצילים, אין להן יותר הוכנות המפעלית, להמשיך את המוחות העצמיות של ההוגה בהן אל ערכן, ובאמת אין לה יש כלל ליתר הוכנות והעכניות של האדים, חוץ מכך המדעי בלבד.

3. וטעם הדבר הוא, כי ככל עניני הקודש מקור חי הרים הם באים, מיסוד החיים מהה אט הכל, ויש בכך התוכן המקודש להווות המון ברואים לאין תכלית, לנטווע שמים וליסד ארץ, وكل וחומר להטיב צורה חדשה ומובלעת על הנפש ההוגה.

4. וכל המדעים של חול אין בהם זה הכת, כי הם אינם מחדשים ומחוללים חדשות מצד עצםם, אלא הם מציארים ומציגים לפני ההשכפה השכלית את מה שהוא נמצא במציאות, ועל כן אינם יכולים גם לעשות את ההוגה בהם לבירה חדשה, לעkorו אותו מעכניות תוכנותיו הרעות, ולהעמידו במצב של מציאות חדשה, טהורה וחיה באור החיים האמתיים, העומדים לעדי עד.

4. אורות הקודש / חלק א / עמו קעד / קשב חזון - ז

מקשיבים את קול שית הקודש ממרומיים. קולטים את הרשמי, המתגלים, המתונצחים כברקים ממרווי הנשמה ושרשיה. כל חזון אשר יכול קורא הוא ממרומיים, מקור הדעת, מאוצר החיים אשר בנשمت חי העולמים.

מתגלת הוא כל איש כפי טוהרתו עלייתו, כפי זיכוך עצמיותו. כל מה שהענות מבזבזים, בין האדם ליוצרים יוצר כל, מוסרים הם, הקול הולך הוא מקור האחדות העליונה ביוטר התגלות אמת. כשירוריו של האדם כולם, הגשמיים עם הרוחניים מוכנים מטוהריהם, וחש הקודש של הרומיות האלהית בהדר כבודה, עטוה מעטה המוסר השלם בכל מהלכי החיים כולם, הולך ופורץ לו את דרכו במדזה זו טריסים הם הקירות החוצצים, ואור ישר וקול ישר מגיע, ספוג אוצר חיים והכמת אמת. און שמעת ועין ראה די עשה גם שנייהם.